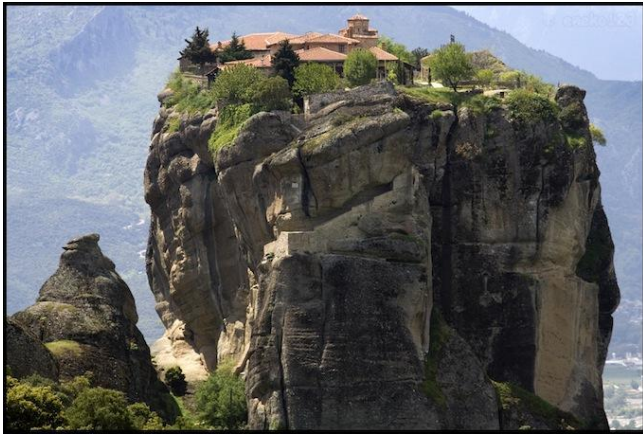

Метеора —
КОМПЛЕКС
МОНАСТИРІВ
в Греції

Метéора — комплекс монастирів, другий за розміром після Афону, розташований на вершинах скель Фесалії, на півночі Греції, поблизу містечка Кастракі, ном Трикала. Всесвітньо відома Метеора також як геологічний феномен.

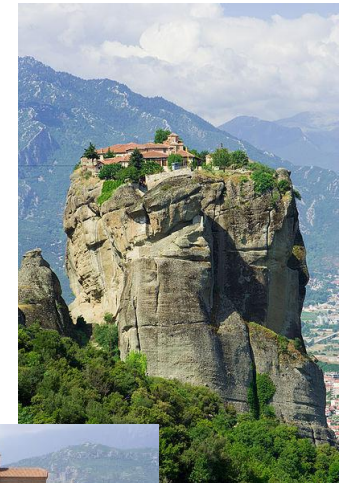
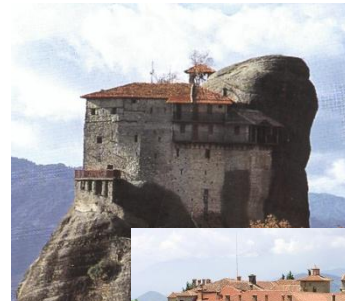

Святі Метеори - це чернеча країна в горах. Висота скель досягає 400 метрів. Слово "Метеори" походить від грецького "meteoros" - "висить у повітрі".

1 Перелік монастирів

2. Вериг Апостола Петра;
3. Вседержителя;
4. Іоана Бунильського;
5. Іоана Предтечи;
6. Іпсилотерас (Калліграфів);
7. Калістрата;
8. Міканської Богоматері;
- 9. Мегала**
- Метеора** (Преображенський);
- 10. Русану, нині Святої Варвари**
(жіночий);
11. Святого Антонія;
- 12. Святого Варлаама;**
13. Святого Георгія Манділаса;
14. Святого Григорія;
15. Святого Димитрія;
16. Святого Модеста;
17. Богородиці;
18. Святого Миколи (Кофіна);
- 19. Святого Миколая Анапавсаса;**
- 20. Святого Стефана** (жіночий);
- 21. Святої Трійці;**
22. Святих Апостолів;
23. Святих Феодор;
24. Стрітенн

Мегала Метеора

Мегάλα Μετέωρα (грец. Μεγάλο Μετέωρο), **Великий Метéор**, чи **Преображенський монастир** — найбільший і найдавніший православний монастир серед метеорських, заснований з початком 14 століття монахом Афанасієм на одній із скель Фессалії недалеко містечка Кастракі

Собор монастиря Мегала Метеора — це підсумок поєднання трьох різних етапів будівництва:

- давній храм Святого Афанасія;
- храм, який побудував наступник Йосаф;
- храм, відбудований 1545 року ігуменом Епіру Симеоном.

Східна стіна храму виглядає так: візантійська кладка та склепіння з двома куполами, арками та похилими дахами. Зовнішніми особливостями храму є кладка стін квадратними каменями, оточеними цеглинами через ряд. Ці тонкі цеглини також оточують арки над вікнами, що закінчуються зубцями та керамічно-пластичними прикрасами.

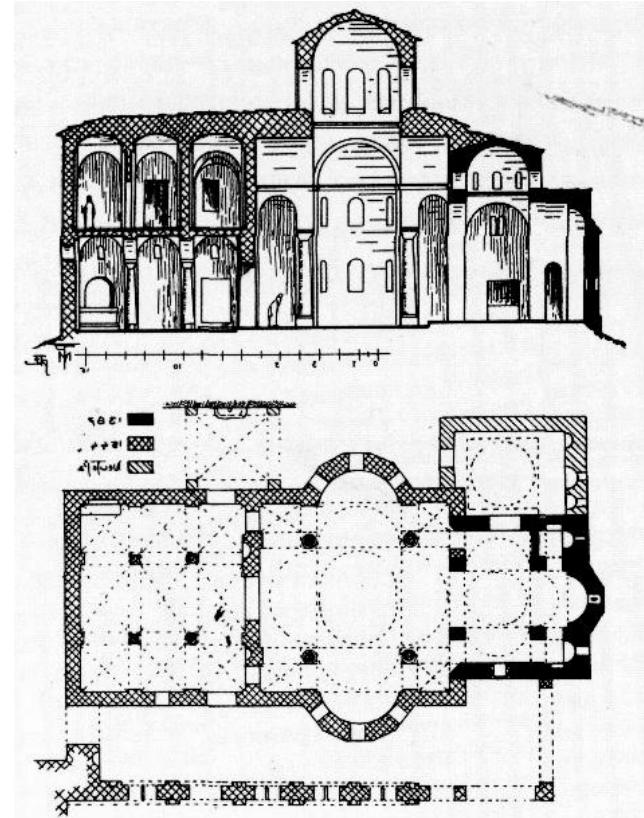
Східна стіна
Преображенського Собору

Лікарня монастиря

Мегала Метеора

Нава Собору поєднана з основним храмом через три двері, з яких середня вище двох інших (трикупольний хрещатий храм зі склепіннями). Купол зпирається на 4 колони, вкриті фресками. У сучасну пору, віттар має такий самий вигляд, як і за часів Йосафа. Його неодноразово розширювали через перманентно зростаючу кількість монахів в обителі. Купол старого собору видно не звідусіль, а західна частина проникає під дах основного храму. Нижні частини віттаря належать до першого храму, побудованого за часів Святого Афанасія Метеорського.

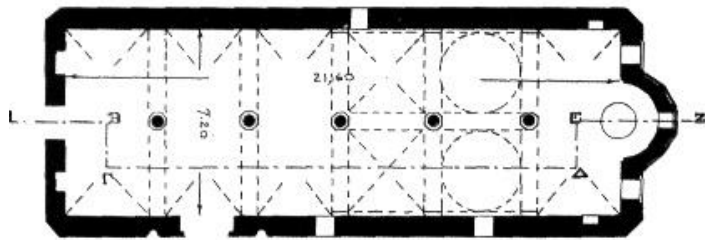
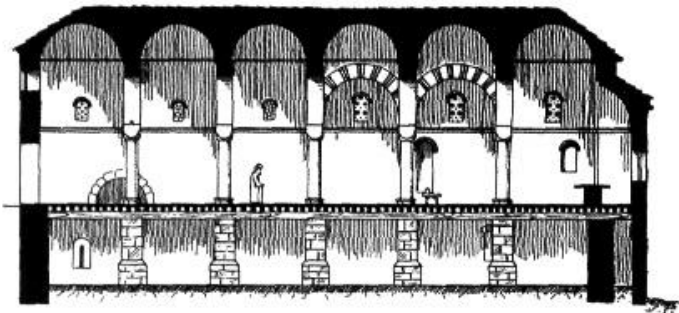

Розріз та план Преображенського Собору

Мегала Метеора

Вівтар побудований у північній частині храму і є роботою ігумена Симеона. Напис праворуч, над входом, вказує, що вівтар побудовано у серпні 1557 року:

«Зведений з фундамента цей вівтар зусиллями та на внески усіх братів обители та на кошти ігумена отця Симеона — ієромонаха — у місяці серпні 1557 року.»

Розріз та креслення старого вівтаря

На території монастиря також знаходяться 2 менші каплиці:

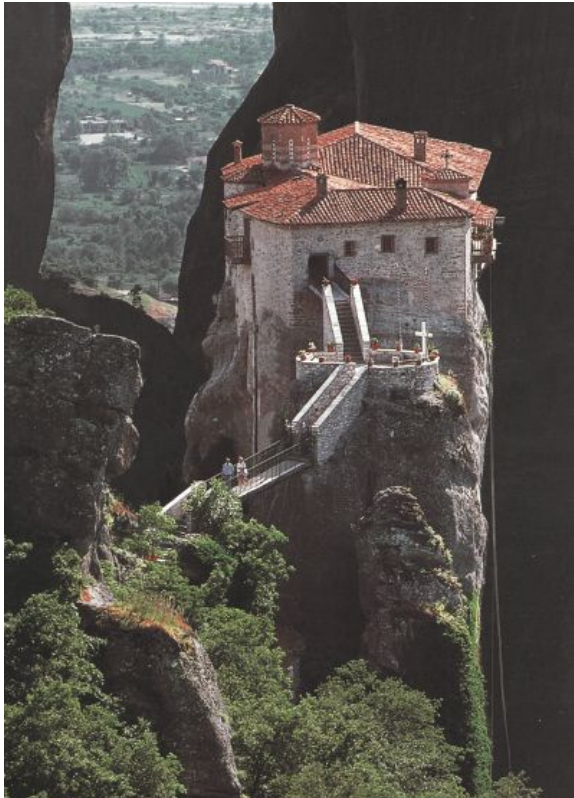
Каплиця Поважного Попередника — добудована до південного святилища і поєднана з ним. Каплиця невеликого розміру та має купол. Не було реставровано ще з 18 століття. Насправді, час створення початкової будівлі був набагато давнішим.

Каплиця Святого Костянтина та Святої Олени - побудована у кількох метрах від Собору, розташована на південному заході. Приміщення також невеликого розміру, побудоване за типом післявізантійського простого королівського із куполом, без настінного іконопису. Купол зпирається на чотири імітаційні арки і ззовні багатокутний.

Епітафія «Покійний Христос»

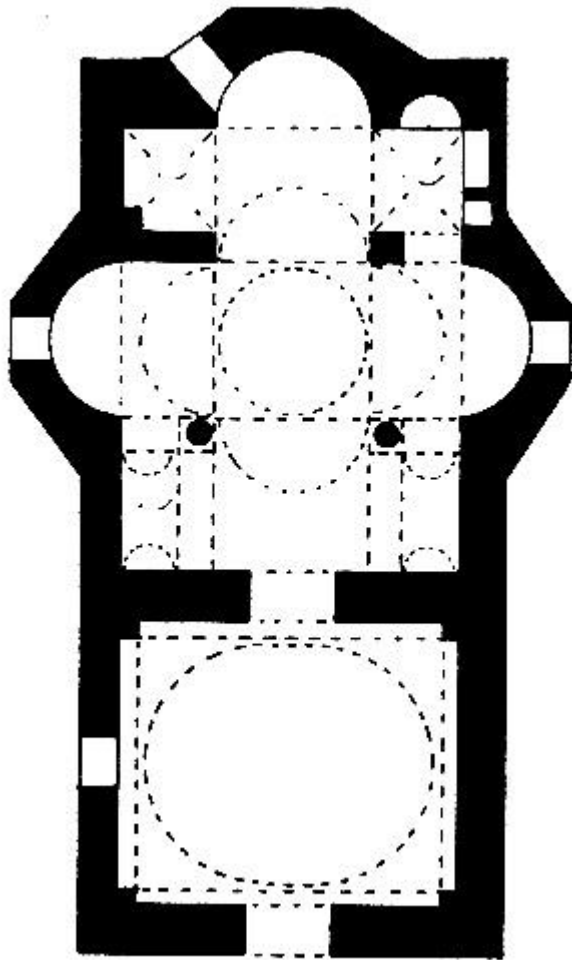
Монастир Русану

Монастир Русану, або Святої Варвари — один із шести, що збереглись донині, Метеорських монастирів. Цей монастирський комплекс, розташований на особливо обмеженій площі, так що здалека створюється уявлення лише однієї будівлі, звідки мариться тільки купол храму.

Про походження назви монастиря достеменно нічого не відомо. Вірогідно, вона утворилась від імені засновника чи місцевості його походження. Друга ж версія приписує заснування монастиря у 1388 році монахам Нікодиму та Венедикту. Неможливо встановити, що було причиною, та монастир все ж припинив своє життя. І справжніми фундаторами вважають братів Максима та Йосафа з Янін, яким надало скелю Русана у розпорядження єпископство Стагон у 1527 році. Двоє братів побудували храм у 1545 році, про що твердить їх заповіт

Монастир Русану

План Собору Святої Варвари

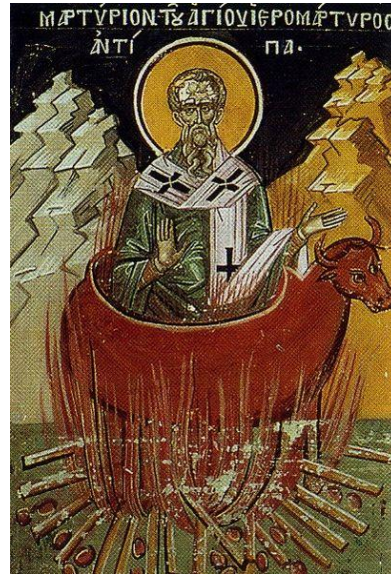
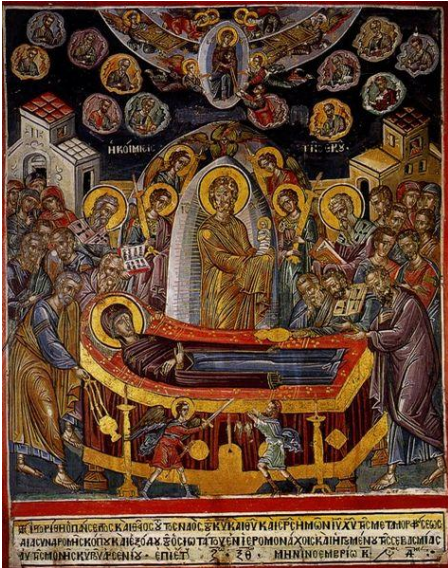
Довгий внутрішній коридор між північною стіною Собора та келіями, переходить у храм, заснований братами монахами на честь Преображення Христа. Та разом з тим сьогодні шанують Святу Варвару. Собор має неф та основний храм. Зовнішнє покриття виконано не дуже ретельно і де-не-де переривається хрестами із цегли. Верхні частини стін закінчуються зубчатими лініями. Купол багатокутний, на кожній стороні має по одному віконечку, оздобленому напівколами.

Неф являє собою чотирикутну площу, покриту еліпсоїдним куполом, що зпирається на 4 арки. Основний храм хрещатий із дванадцятисконним зводом. Горизонтальні лінії хреста закінчуються півколами з північної та південної стіни, як і основний храм. Такий тип забудови храму було вперше використано у Соборі Великої Лаври на Святому Афоні наприкінці 10 століття і тому називається **афонським**.

Потреба залишати деяку площу для церковного хору у соборах спонукала збільшувати кінці горизонтальної лінії та видозмінювати напівкола. Цей архітектурний тип досить часто зустрічається серед храмів Балкан. Так і у Соборі Святої Варвари знаходимо характерні риси: кутові приміщення основного храму собора вкриті на сході хрещатими зводами, а на заході — арками.

Монастир Русану

Виконанню іконописної програми у Соборі Святої Варвари передували мальовничі фрески Собору Великої Лаври на Святому Афоні та Мегала Метеора_ — мабуть, найвизначніші роботи «Критської школи».

Низка стінних фресок, іконопис, ескізи, колір і техніка поєднують оздоблення Собору монастиря Русану із великими настінними фресками «Критської школи» на Святому Афоні та на Метеора, а також із сусіднім монастирем Дусику. Під враженням від роботи художника Франко Кателано у монастирі Варлаама, художник монастиря Русану вводить в іконопис живий червоний колір — колір вогню, який, власне, вирізняє його стиль.

Монастир святого Варлаама

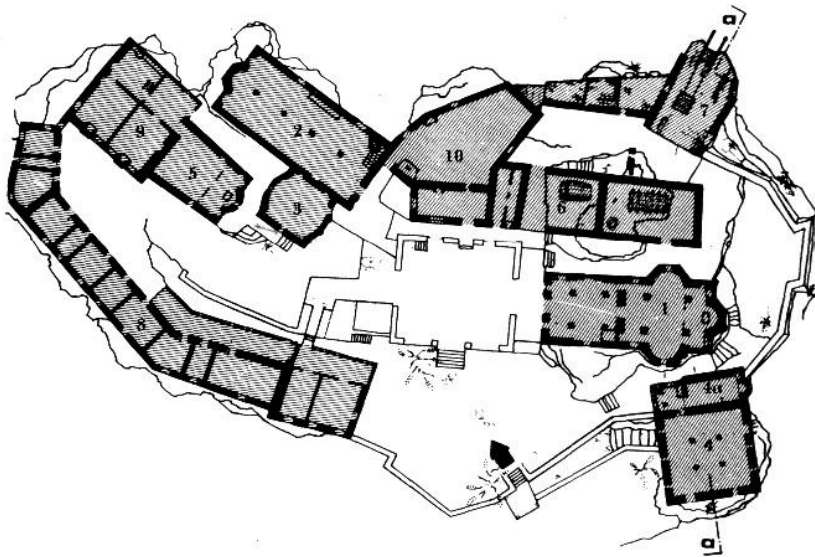
Вважають, що назву монастир отримав від імені монаха Варлаама, першого поселенця, який піднявся на скелю, в першій половині 14-го століття і збудував маленький храм, присвячений Трьом ієрархам.

Відомо, що Собор подубовано дуже швидко через те, що в якості будівельного матеріалу монахи використали туф. Неф хрестоподібний. У південно-східній частині Собору знаходиться могила творців. Під склепінням храму над вікном накреслено такий напис:

«Нектарій та Феофан — ієромонахи та творці, із Янніни, Апсара. Рік створення — 1542.»

Схема монастиря:

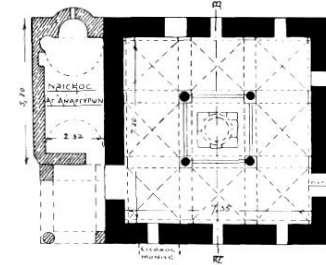
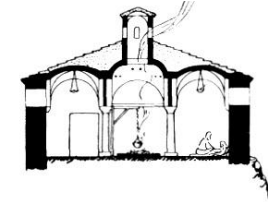
- 1 — Собор;
- 2 — віттар;
- 3 — головний собор;
- 4 — лікарня;
- 4а — храм Святих Анагірон;
- 5 — каплиця Трьох ієрархів;
- 6 — допоміжні приміщення;
- 7 — замок;
- 8 — келії;
- 9 — сучасний віттар;
- 10 — приміщення для гостей.

Монастир святого Варлаама

Лікарня

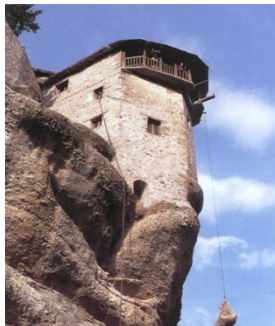
Квадратна будівля, побудована у південно-східній частині скелі. Дах зовні спирається на чотири колони. Цією системою утворюються дев'ять приміщень, з яких вісім покривається хрестоподібним склепінням і доповнюються дев'ятим, яке покривається куполом, що переходить в камін.

Подібний зовнішній вигляд має й лікарня Великого Метеору. З північної сторони лікарні прибудоване маленьке приміщення, каплиця Святих Анаргірон, відведена для хворих і старих.

Замок

Балконний замок монастиря Варлаама має висоту 40 м. На ньому видно напис, де відзначаються імена творців і рік створення — 1536 рік.

Вівтар

Вівтар являє собою довгасту будівлю, яка зовні переходить у тристоронній купол. В середині — низька колонада, що складається з п'яти стовпів та розділяє приміщення на дві ніші.

Сьогодні вівтар перероблено на музей скарбів монастиря. Там відвідувач може побачити бесцінні переносні ікони, з яких, найзначнішою може вважатися ікона Богоматері з немовлям — робота Еммануїла Тзанеса. Виставлені також предмети виключно майстерної роботи: вишиті золотом епітафії, шати, літургічні приналежності тощо.